

De avonturen van Kikker Janus

Anneke de Graaff

Kikker Janus, die bij een vijver woont tussen twee weilanden, zit op een waterlelieblad en hij denkt na. Waarom zou ik hier eigenlijk blijven zitten? Als ik zo over de rand van de vijver kijk, zie ik alleen maar koeien. Er moet in deze wereld toch meer te zien. Hij springt van het waterlelieblad en springt naar een volgend blad van een waterlelie. Janus kijkt nu verder over het weiland waar hij nog steeds de koeien ziet. Dan springt hij vanaf het blad de oever van het weiland op. Daar blijft hij ook weer een paar minuten zitten. Doordat hij in het gras zit en natuurlijk groen van kleur is, valt hij niet op en hij heeft de tijd om na te denken. Want hij is zeker níet van plan om zijn hele leven tegen koeien aan te blijven kijken. Maar wat dan? Hier in het gras is hij door zijn kleur veilig, maar zodra hij deze veilige plaats verlaat is het gevaarlijk. Hij blijft nog een poosje zitten omdat hij nog steeds niet weet hoe hij, zonder ontdekt te worden uit dit weiland moet komen. Hij kijkt boven het gras uit en ziet dat alle koeien, allemaal in een rij, naar een grote auto lopen. Hij doet voorzichtig een paar sprongen, hij merkt dat de koeien nog steeds doorlopen. Bij de auto ziet hij twee mannen en een vrouw. Met kleine sprongetjes komt Janus steeds dichterbij, hij wil weten wat daar gaat gebeuren. Dan ziet hij iets heel bijzonders, hij heeft in de gaten dat de koeien, waar hij altijd alleen maar tegenaan gekeken heeft, richting een groot gebouw lopen. Hij gaat nog dichterbij en doordat hij nog steeds door het

gras gaat, heeft niemand het in de gaten. Wie let er nu op een kikker die door het gras huft? Maar Janus gaat niet alleen dichterbij om te zien wat daar gebeurt, nee, misschien heeft hij ook wel kans om via de auto die daar staat, verder in de wereld te komen. Hij is er namelijk van overtuigd dat er in de wereld meer te zien is dan een vijver met waterlelies. Je kunt je haast niet voorstellen dat een kikkertje, die gewoon in de sloot woont, ook kan denken en dat die de wijde wereld wil ontdekken, maar dat verlangen was bij Janus niet te stoppen. Hij ziet dat de koeien door de twee mannen in een lange rij richting het grote gebouw worden geleid. De vrouw staat geduldig bij de auto te wachten tot zij met de auto ook naar dat grote gebouw kan gaan, maar koeien lopen nou eenmaal niet zo snel. Janus bedenkt zich geen moment; hij haast zich richting de auto en als hij dicht genoeg bij de auto is wipt Janus net vóóordat de vrouw instapt, met een sprongetje op de rechter treeplank van de auto. Het is wel gewaagd natuurlijk, maar dit is dé manier om verder te komen in de wereld. Hij weet niet dat de auto voor de schuur wordt geparkeerd en dan is het natuurlijk van het grootste belang dat Janus maakt dat hij van de treeplank afkomt. Als de auto stopt springt Janus dus direct van de treeplank af en hij wipt de schuur in waar hij ziet dat de koeien worden gemolken. De twee mannen en de vrouw zitten ieder onder een koe en Janus, die in een hoekje is gekropen, ziet dat de

koeien melk geven in een emmer, die steeds wordt geleegd in iets dat lijkt op een grotere emmer met een deksel. Dit had hij nog nooit gezien, maar dat is ook het plan van Janus: de wereld ontdekken. Maar nu moet hij dus even wachten tot de koeien weer terug naar de wei worden gebracht en dan kan hij gaan uitzoeken hoe hij verder dan dit huis van de koeien kan komen. Hij blijft rustig wachten in een hoekje van het gebouw. Als de mannen en de vrouw klaar zijn met het melken, worden de koeien weer naar buiten gedreven. Vanuit zijn hoekje in de schuur ziet Janus dat allemaal gebeuren. Het zijn gewaarwordingen die voor hem allemaal nieuw zijn, maar hij denkt bij zichzelf dat hij nog wel een heleboel andere dingen tegen zal komen waarvan hij het bestaan niet wist. Het eerste wat hij nu moet doen is, uit dit gebouw zien te komen. Janus kijkt om zich heen en ziet dat het gebouw waar de koeien net hun melk hebben weggegeven, leeg is, dus is het nu van belang om hier ook weg te komen. Janus hupt voorzichtig naar de deur die nog open staat. Hij kijkt voorzichtig naar buiten en ziet dat het daar rustig is, niemand te zien. Hij denkt, dit is mijn kans, vlug maken dat ik wegkom. Hij hupt richting de grote weg en hoopt vandaar verder te komen. Als hij aan de kant van de weg zit en denkt, hoe kom ik verder, komt er een heel grote auto aanrijden. Die rijdt tot aan het grote gebouw, hij ziet ook de twee mannen naar buiten komen en zij zetten de grote emmers op

de auto. Janus begrijpt dat de melk die de koeien hebben gegeven, in deze auto meegenomen wordt. Hij springt voorzichtig richting de auto, zou het mogelijk zijn om met deze auto de grote wereld te ontdekken? Hij ziet dat de mannen van de grote auto het gebouw binnengaan dat naast het gebouw ligt waar de koeien net hun melk gegeven hebben. Nú is het zijn kans, hij springt richting de grote auto. Hij kijkt hoe hoog dat is, maar hij ziet dat de laadklep gelukkig nog naar beneden is. Hij kijkt nog even om zich heen en met een aanloop springt hij tussen de bussen waarvan hij nu weet dat er melk in zit. Janus verbergt zich achter een van de bussen en wacht tot de auto gaat rijden. Hij heeft geen idee waar deze auto naartoe gaat maar hoe wil hij anders van deze plek afkomen? Het is natuurlijk wel een beetje eng, maar Janus is vast van plan om meer van de wereld te ontdekken; hij wil niet alleen maar tegen koeien aankijken. Hij ziet de man aankomen die de auto zal meenemen. Janus zit rustig in een hoekje en wacht af waar de man de auto naartoe zal brengen. De man rijdt met de auto een grote weg op, alles in de auto schudt een beetje, ook Janus. Hij probeert over de rand te kijken om te ontdekken waar ze heen gaan, maar dat lukt niet. De rand van de auto is veel te hoog, dus blijft Janus maar zitten waar hij zit. Hij zal moeten afwachten waar de auto hem naartoe brengt. Na een tijdje heen en weer geschud te zijn, stopt de auto. Janus schrikt daarvan en hoopt dat hij weer van

de auto af kan komen, zonder gezien te worden. De man die de auto gereden heeft, stapt uit en gaat een groot gebouw binnen. Dat is de kans voor Janus, hij springt een stuk naar voren en ziet gelukkig kans om van de auto af te springen. Maar waarheen? Naar de huizen die hij in de verte ziet staan? Aan de kant van de weg is een grasstrook, daar hupt Janus heen, want dat is de veiligste manier om bij die huizen te komen. Als hij in een grasstrook zit, komen er auto's voorbij die zó hard rijden dat Janus zich niet durft te verroeren. Dit is andere koek dan op een waterlelieblad zitten en naar koeien kijken. Met voorzichtige sprongen gaat Janus verder richting de huizen. Hij doet het heel voorzichtig want hij wil niet ontdekt worden. Na een ongeveer een halfuur is hij dicht bij het eerste huis. Nu wordt het moeilijk want hij moet nu een pad oversteken en dan is hij niet meer beschermd. Janus gaat aan rand van de middenstrook zitten, hij kijkt en als hij geen auto's ziet aankomen, wipt hij met een paar ferme sprongen over de weg naar het eerste huis. Het huis dat Janus vanuit de verte gezien had. Er staat een hek voor, maar dat is voor Janus geen probleem. Hij hupt door een opening van het hek heen en ziet dan waar hij terecht is gekomen. Hij ziet veel bloemen, maar ook een hok. Nieuwsgierig als hij is, hupt hij naar dat hok. Hij ziet op een afstand dat daar een diertje inzit. Hij kruipt voorzichtig naderbij en probeert de aandacht van het diertje te trekken. Die krijgt opeens in de gaten dat er